

gelse maatte finde Sted paa statsanerkendt Tuberkulosepsygehus, er Reglen vel allerede udtalt i § 7 i Lov om Statsstøtte til Sygehus for Tuberkulose samt til Patienters Behandling paa Saadanne af 14. April 1905, jfr. § 8 i det Rigsdagen forelagte Forslag til Lov om Statsstøtte til Tuberkuloses Sygebehandling. Men saa vidt ses, sker Indlæggelse i de færreste Tilfælde paa saadanne Sygehuse. Som Bilaget udviser, synes der i Finansaaret 1910—11 at være krævet Refusion af ca. 128,266 Kr., hvilket vilde svare til ca. 51,300 Sygedage; og af disse tør kun ca. 2,000 à 2,500 Sygedage antages at have været paa statsanerkendte Tuberkuloseanstalter. Bilaget viser dog tillige, at en Del af de refunderede Udgifter vedrører ældre Regnskabsaar, hvor der var noget færre anerkendte Tuberkuloseanstalter, end der nu er; og det maa derhos særlig for de Syges Skyld forventes, at der i stigende Grad vil blive søgt Indlæggelse paa de anerkendte Specialanstalter, der nu langtfra alle ere fuldt belagte. Paa den anden Side kan det vel nok ventes, at den foreslaede Regel vil bevirke, at særlig den i Lovens § 6 stillede Betingelse „ikke mod den Syges Villie“ eller „ikke mod Ægtefællernes Villie“ vil virke mindre begrænsende end hidtil. Nærmere Oplysning om, hvorledes Sygedagene paa ikke-statsanerkendte Tuberkuloseanstalter fordele sig mellem Forsørgere og Forsørgede, ser man sig ikke i Stand til at give.

Bestemmelsen vil ganske vist blive en særlig Udvidelse af Reglerne om Hjælp fra det Offentlige under Sygdom, idet efter Loven af 31. Marts 1900 og Lov om det offentlige Fattigvæsen af 9. April 1891 kun den til selve den Syge ydede Hjælp ikke medfører Fattighjælps Virkninger, men Udvidelsen synes begrundet ved Tuberkulosens særlige Karakter som kronisk smitsom Sygdom, hvilket allerede har motiveret den nævnte allerede gældende Regel i Statsstøttelovens § 7. Og naar Regelen begrænses, som her sket, til de i Lovforslagets § 5 omhandlede Tilfælde, vil dette formentlig i det væsentlige svække Betydningen af de sundhedsmæssige Betæneligheder, en Regel som denne ellers kunde fremkalde med Henblik paa, at man derved i noget for høj Grad udvisker Grænserne for Tildelingen af de Goder, som nærmest bør være forbeholdte de specielle Tuberkuloseanstalter for særlig at fremme Bygning og Benyttelse af disse Tuberkulosebekæmpelsens Hovedbærere.

Til § 6 (Lovens § 7).

Den skete Forandring af 1ste Stykke, hvorved Lægeundersøgelse af enhver Amme gøres obligatorisk, samt den nye Regel i 2det Stykke maa man finde forsvarlige under Hensyn til Smittefare for Børnene.

Til § 7 (Lovens § 8).

Værgeraad er optaget blandt de Myndigheder, som give Plejetilladelse, i hvilken Anledning 1ste Stykke er ubetydeligt omredigeret.

Det nye 2det Stykke synes at burde være en Konsekvens af Regelen i 1ste Stykke.

Til § 8 (Lovens § 9).

3die Stykke er omredigeret af Hensyn til, at der nu er stadfæstet Vedtægter for Renholdelse af Skolerne i alle Kommuner. Det foreslaas derhos, at Sundhedskommissionen (Epidemikommissionen) skal medvirke ved fremtidige Udarbejdelser af Vedtægter.

Til § 9 (Lovens § 10).

Den gældende Regel i § 10 har den Mangel, at det mange Gange vil bero paa et Tilfælde, om en Lærer faar at vide, at en af hans Elever lider af Tuberkulose. Hele Ansvarer hviler derhos nu hos Skulemyndighederne. Disse Forhold foreslaas ændrede saaledes, at Lærerne faa et Medansvar for, at Smittemeddelelserne komme den rette Myndighed i Hænde, og saaledes, at Afgørelsen af, om Barnet bør vedblive at gaa i Skolen, henlægges til Sundhedsautoriteterne, medens det selvfølgelig vedbliver at være Skulemyndighederne, som bestemme, hvorledes der ellers kan gives Barnet Undervisning. Saadan Undervisning er nu indrettet f. Eks. paa „Budde-Minde“ og paa Rønne Tuberkulosehospital.

Idet der angaaende de hidtidige Udgifter ved denne Bestemmelse henvises til det nedenfor trykte Bilag, bemærkes, at det er fundet mest praktisk, at vedkommende Kommune forskudsvis udreder hele Beløbet og derpaa, efter at Regnskabet er revideret, faar de 3 Fjerdedele refunderede af Statskassen. For at give Vejledning herom til Kommuner, hvor saadan Undervisning først senere maatte forekomme, foreslaas sidste Sætning i Lovens Bestemmelse omredigeret.

Under Hensyn til den ganske særlige Fare for Smittes Udbredelse til Børn, som fremkommer ved Sygdom hos Lærere, fore-